

Anordning nr. 525 af 8. juni 2004

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om dyrlægegerning m.v.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 22 i lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, bestemmes, at loven skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel I

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegerning, dyrlægers rettigheder og pligter samt Det Veterinære Sundhedsråd.

Kapitel II

Det veterinære sundhedsråd

§ 2. Det veterinære sundhedsråd består af veterinærdirektøren og 5 andre medlemmer.

Stk. 2. De 5 medlemmer beskikkes af kongen for 6 år ad gangen.

Stk. 3. 3 af medlemmerne skal være lærere ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og have særlig indsigt enten i medicinske eller kirurgiske sygdomme (herunder fødselshjælp), veterinær retsmedicin, patologisk anatomi eller farmakologi. 2 af medlemmerne skal være praktiserende dyrlæger.

Stk. 4. Såfremt en sags behandling forudsætter en særlig sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af, kan rådet indhente udtalelser fra særligt sagkyndige eller tilkalde sådanne til at deltage i sagens behandling.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om udnævnelse af formand og næstformand for rådet, indstilling af

medlemmer til dette og disses afgang m.m. og kan fastsætte regler om rådets forretningsgang.

§ 3. Det veterinære sundhedsråd afgiver udtalelser om veterinære spørgsmål på begæring af en offentlig myndighed eller af parter i kriminelle og borgerlige sager, hvorunder sådanne spørgsmål opstår. For de i borgerlige sager afgivne udtalelser er rådet berettiget til at opkræve afgifter, hvis størrelse fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Rådet skal være rådgivende for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i sager af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.

Stk. 3. Rådet er berettiget til at afkræve dyrlæger oplysninger af betydning for rådets afgørelse af forelagte sager.

Stk. 4. Rådet skal følge udviklingen i Danmark og Grønland og i fornødent omfang i andre lande med hensyn til anvendelsen af lægemidler til veterinær brug og skal fremsætte forslag om de efter rådets skøn fornødne ændringer i udvalget af sådanne lægemidler i den til enhver tid gældende farmakope.

Kapitel III

Dyrlægers rettigheder

§ 4. Ved dyrlægegerning forstås:

a) at tage et dyr under behandling, når der er

grund til at antage, at dyret eller den betegnelse, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos husdyrene,

- b) at tage andenmands dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- c) at tage dyr under behandling under anvendelse af receptpligtige lægemidler,
- d) at udøve veterinær levnedsmiddelkontrol og veterinært levnedsmiddeltilsyn i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning herom og,
- e) at udøve anden virksomhed, ved hvilken udnyttelsen af den veterinære uddannelse er det væsentlige.

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 5, stk. 1 eller 2, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af autoriserede dyrlæger, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, ministeren anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskraav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter indhentet udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd og Grønlands hjemmestyre meddele tilladelse til, eller fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, i Grønland udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelser i stk. 1, litra b, c og d. Ministeren fastsætter, i det om-

fang ministeren anser det for nødvendigt, bestemmelser om hvilke uddannelseskraav, de pågældende skal opfylde.

Stk. 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til eller fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i stk. 1, litra b og c. Ministeren kan, i det omfang det skønnes nødvendigt, træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, hvilke uddannelseskraav de pågældende skal opfylde.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler efter begæring autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i de pågældendes udøvelse af dyrlægegerning, ligesom den kan tidsbegrænses.

Stk. 3. Den der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 2 skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Fødevedirektoratet kan dog meddele autorisation gældende for Grønland i medfør af stk. 2 til personer, der behersker andre sprog.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af dyrlægegerning her i landet, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for dyrlæger og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter erklæring fra Det Veterinære Sundhedsråd og retslægerådet nægte at meddele en dyrlæge autorisation, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sindssygdom, anden sjæle-

lig svækkelse eller misbrug af alkohol, euforiserende stoffer og lign. Autorisation kan endvidere nægtes under de i den grønlandske kriminallovs § 114, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri offentliggør navnene på dyrlæger, der autoriseres.

§ 6. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en i medfør af § 5, stk. 1 eller 2, autoriseret dyrlæge, der udøver de i lovens § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder. En autoriseret dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmelde dette til registrering hos Fødevaredirektoratet.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde. En dyrlægepraksis skal anmeldes til registrering hos Fødevaredirektoratet.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, i hvilket omfang de i § 4, stk. 1, litra a-c, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der fra Fødevaredirektoratet har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldelse for praktiserende dyrlæger og dyrlægepraksis, herunder om de oplysninger, som skal fremgå af anmeldelsen, samt om pligten til at indberette ændringer.

§ 7. En dyrlæge må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som specialist. En sådan tilladelse meddeles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter indstilling fra et i medfør af stk. 3 nedsat specialistanavn.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afgør på grundlag af indstilling herom fra et navn, jf. stk. 3, inden for hvilke grene af dyrlægernes arbejdsområde en dyrlæge kan opnå tilladelse til at betegne sig som specialist, og fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder en sådan tilladelse kan opnås.

Stk. 3. På ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris foranstaltning nedsættes i hvert enkelt tilfælde et specialistanavn bestående af 4 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af Den kgl. Vete-

rinær- og Landbohøjskole og 2 af Den danske Dyrlægeforening.

Kapitel IV

Dyrlægers pligter og besætningssejeres eller deres repræsentanternes anvendelse af receptpligtige lægemidler m.v.

§ 8. En autoriseret dyrlæge er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed.

Stk. 2. Enhver praktiserende dyrlæge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Har dyrlægen gyldigt forfald, eller kan rettidig hjælp ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er dyrlægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

Stk. 3. Enhver praktiserende dyrlæge eller dyrlæger ansat af Grønlands hjemmestyre har inden for det område, hvor dyrlægen har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Stk. 4. Enhver dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos husdyrene samt vedrørende den veterinære levnedsmiddelkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn. Endvidere skal den pågældende på forlangende give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri enhver oplysning om forhold i forbindelse med den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 5. Dyrlæger skal føre optegnelser over anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler, som skal stilles til rådighed for eller indberettes til den myndighed og på den måde, som ministeren fastsætter.

Stk. 6. Det påhviler en autoriseret dyrlæge at basere indberetninger, attester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundlaget herfor.

Stk. 7. Ministeren kan oprette et register, der

indeholder oplysninger om autoriserede og praktiserende dyrlæger samt dyrlægepraksis. Registret kan indeholde oplysninger om rettighedernes omfang samt om fraskrivelse, fratagelse og frakendelse af dyrlægers rettigheder. Registret kan endvidere indeholde oplysninger om overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf samt af lovgivningen i øvrigt, når overtrædelsen er sket i forbindelse med udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren kan fastsætte regler om registrets drift og om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registret.

Stk. 8. Ministeren kan oprette et register, der indeholder oplysninger om anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler. Registret kan endvidere indeholde oplysninger om køb og salg af tilsætningsstoffer til foderstoffer og foderlægemidler. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret, samt om opkrævning af gebyrer i forbindelse med træk af oplysninger fra registeret.

§ 9. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når dyrlægen selv har stillet en diagnose for sygdommen. Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en faglig forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr, eller
- 2) efter at dyrlægen har undersøgt materialet fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri godkendt laboratorium, jf. dog stk. 3, eller
- 3) efter at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætnings ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.

Stk. 3. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætnings ejeren eller den, der på dennes veg-

ne tager vare på besætningen, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler for dyrlægers udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler, jf. stk. 1-3 og § 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte særlige regler for udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler til dyr, der ikke anvendes til konsum.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at bestemmelserne i stk. 1-3 tilsvarende kan finde anvendelse for veterinære lægemidler, der i henhold til den i Grønland gældende lægemiddellovgivning kun må udleveres efter udleveringsforskrift fra en dyrlæge.

§ 10. For at forebygge forekomsten af uønskede rester af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer samt bestanddele eller omsætningsprodukter fra sådanne stoffer i levnedsmidler af animalsk oprindelse kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter forhandling med miljøministeren og Grønlands hjemmestyre fastsætte regler om og herunder begrænse eller helt forbyde anvendelsen af bestemte arter af sådanne stoffer i forebyggende eller helbredende øjemed til husdyr. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om, at husdyr, der er behandlet med, har indtaget eller optaget lægemidler eller andre biologisk virksomme stoffer, ikke må fjernes fra besætningen, og at produkter, der hidrører fra disse husdyr, ikke må anvendes til menneskeføde eller foder. I reglerne kan fastsættes de fornødne bestemmelser til sikring af, at de nævnte dyr og produkter ikke anvendes til menneskeføde eller foder.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren har bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til privat eller offentlig ejendom, hvor det er påkrævet af hensyn til kontrollen med overholdelsen af §§ 9 og 10 og af regler fastsat i medfør heraf, og kan vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse.

Stk. 2. Dyrlægen, besætnings ejeren eller dennes repræsentant skal efter anmodning give kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de oplysninger, der er nødvendige for kontrollen med overholdelsen af §§ 9 og 10 og af regler fastsat i medfør heraf. Dyrlægen, besætnings ejeren eller dennes repræ-

sentant skal vederlagsfrit yde fornøden bistand ved gennemførelsen af kontrollen.

Stk. 3. Kontrolmyndigheden kan i nødvendigt omfang kræve dyr aflivet med henblik på undersøgelse af forekomst af medicinrester eller af, om der er foretaget ulovlig behandling. Ved aflivning af dyr yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrets værdi på aflivningstidspunktet.

Stk. 4. Politiet yder om nødvendigt bistand ved kontrolmyndighedens adgang til privat eller offentlig ejendom, jf. stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet der har udtaget prøven. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet der har rekvireret analysen.

§ 13. Såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri anser det for ønskeligt, at der føres kontrol med en dyrlæges ordinationer af euforiserende stoffer, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, dyrets art, dets ejers navn og adresse samt indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter nærmere af dette fastsatte bestemmelser. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter, hvad der i denne paragraf skal forstås ved euforiserende stoffer.

Kapitel V

Tilsyn

§ 14. De autoriserede dyrlæger er undergivet tilsyn af Fødevaredirektoratet. Dyrlægerne skal på Fødevaredirektoratets forlangende give direktoratet de for tilsynets gennemførelse fornødne oplysninger.

Stk. 2. De ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er, for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter, undtaget fra bestemmelserne i stk. 1.

Kapitel VI

Fratagelse af rettigheder m.v.

§ 15. Såfremt der er grund til at antage, at en autoriseret dyrlæge som følge af mangelfuld sjælstilstand, jf. § 5, stk. 5, eller på grund af udvist grov uduelighed ikke fremtidig vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde, kan autorisationen fratages ham.

Stk. 2. Under tilsvarende betingelser som anført i stk. 1 kan en dyrlæge fratages følgende rettigheder:

- a) Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jf. § 8, stk. 2.
- b) Retten til at udføre offentlige forretninger i henhold til de herom gældende bestemmelser samt til at udføre de i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos husdyrene påbudte diagnostiske undersøgelser og udtage materiale til sådanne undersøgelser. Samtidig bortfalder retten til at udstede attester om resultatet af diagnostiske undersøgelser.
- c) Retten til at foreskrive lægemidler, der efter den i Grønland gældende lægemiddellovgivning kun må udleveres mod recept.
- d) Retten i henhold til den i Grønland gældende lægemiddellovgivning til at distribuere lægemidler.

Stk. 3. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 og 2 sker for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 16. En autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, kan ved dom frakendes autorisationen eller dele heraf, jf. § 15, stk. 2, såfremt vedkommende

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarerens sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor eller
- 2) har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage autorisationen eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af autorisationen eller dele heraf. Den, hvis autorisation eller dele heraf er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om

prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af autorisationen eller dele heraf sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) forsætligt har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor,
- 2) er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 3) flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.

§ 17. Opstår der spørgsmål om fratagelse af autorisation eller dele heraf i henhold til § 15, forelægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sagen for Det Veterinære Sundhedsråd. Forinden rådet tager stilling til sagen, skal det give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt. Er der tale om fratagelse af autorisation eller dele heraf som følge af mangelfuld sjælstilstand, skal sagen endvidere forelægges Retslægerådet. Skønner ministeren, at betingelserne for fratagelse foreligger, kan autorisationen eller dele heraf midlertidigt inddrages.

Stk. 2. Under sagens behandling har den pågældende dyrlæge ret til at optræde ved eller i forening med en af den pågældende valgt tillidsmand, ligesom den pågældende og tillidsmanden på den pågældendes vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sagens akter, således som disse foreligger for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri træffer afgørelse i sagen efter at have indhentet de udtalelser, der er nævnt i stk. 1.

§ 18. En afgørelse efter § 17, stk. 1 og 3, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri anlægger sag mod den pågældende

efter reglerne om civile retssager i Lov om retsens pleje i Grønland.

Stk. 3. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve vedkommende rettighed. Såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 19. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en i henhold til § 17, stk. 3, foretaget fratagelse af rettigheder. Er fratagelse sket indtil videre, og afslår ministeren ansøgning om ophævelse af fratagelsen, kan den pågældende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet 1 år efter fratagelsen og mindst 1 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet ved dom. § 18, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af autorisationen eller dele heraf, jf. § 16, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 20. Dersom en dyrlæge, hvem der er meddelt pålæg efter § 13, begår væsentlig overtrædelse af pålægget, eller dersom det af dyrlægens optegnelser fremgår, at dyrlægen ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og efter forhandling med Det veterinære sundhedsråd fratage ham retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse stoffer for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 2. I påtrængende tilfælde kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter indstilling og forhandling som nævnt i stk. 1 fratage en dyrlæge den i stk. 1 omhandlede ret, selv om der ikke er meddelt dyrlægen pålæg efter § 13, når det af foreliggende oplysninger fremgår, at dyrlægen ordinerer euforiserende stoffer til eget eller andre menneskers personlige forbrug. Der skal dog først være givet dyrlægen lejlighed til mundtligt at udtale sig over for Fødevaredirektoratet.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når en dyrlæge helt eller delvis har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, skal ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri træffe en ordning, således at en anden dyrlæge foretager de til dyrlægens praksis fornødne ordinationer af sådanne stoffer.

§ 21. En dyrlæge kan fraskrive sig sin autorisation eller en eller flere af de i § 15, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinerings af euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fratagelse af autorisationen eller rettigheder efter §§ 15-16.

Stk. 2. Såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afslår at tillade generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen efter reglerne i § 18 forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 19 finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. Når en dyrlæge mister, fraskriver sig eller generhverver en eller flere af de i § 15, stk. 1 og 2, og § 20, stk. 1, nævnte rettigheder, udsender ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i fornødent omfang meddelelse herom, herunder meddelelse til medicindepoterne.

Kapitel VII

Betaling for dyrlægehjælp

§ 23. Som betaling for sin bistand må en dyrlæge ikke fordre mere, end hvad der er rimeligt under hensyn til ydelsens art og omfang. Som befordringsgodtgørelse må dyrlægen ikke kræve mere, end hvad der er nødvendigt til dækning af rimelige befordringsudgifter.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om vederlaget for praktiserende dyrlægers udførelse af veterinært arbejde som led i offentlig bekæmpelse af husdyrsygdomme, jf. § 8, stk. 3.

Kapitel VIII

Veterinære laboratorier m.v.

§ 24. Det er forbudt uden Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris tilladelse at oprette og drive laboratorier, som erhvervsmæssigt

påtager sig at foretage diagnostiske laboratoriemæssige undersøgelser for andre med henblik på konstatering af husdyrsygdomme.

Stk. 2. Det er forbudt uden særlig autorisation fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri at fremstille vacciner, sera og lignende produkter til forebyggelse af husdyrsygdomme eller til behandling af syge dyr. Forbudet gælder dog ikke for statens medicinske og veterinære laboratorier og institutter.

Stk. 3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan fastsætte bestemmelser om de i stk. 1 omhandlede laboratoriers indretning og drift, herunder om efter hvilke metoder og arbejdsforskrifter laboratoriet skal foretage sine undersøgelser. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser for de godkendte laboratoriers anvendelse af betegnelser, hvori »godkendt«, »autoriseret« eller lignende indgår.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fører tilsyn med de i henhold til stk. 1 godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår autorisation i henhold til stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udøvelse af og betaling for tilsyn.

Kapitel IX

Administration, foranstaltninger

§ 25. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine opgaver efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Dette gælder dog ikke sager efter kapitel VI.

Stk. 2. Efter forhandling med Grønlands hjemmestyre kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders og institutioners afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om private institu-

tioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelse.

§ 26. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning, eller som følger af regler fastsat i henhold til denne lov, og som ikke opfyldes rettidigt over for den myndighed, der opkræver afgiften, tillægges, medmindre andet er fastsat ved forordning, en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres i henhold til § 3 i lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte beløb.

§ 27. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af loven.

§ 28. Medmindre mere indgribende foranstaltninger er forskyldt efter anden lovgivning, kan der idømmes bøde til den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 2, § 6, stk. 1-3, § 7, stk. 1, 1. pkt., § 8, stk. 1-6, § 9, stk. 1 og stk. 3, og § 24, stk. 1 og 2,
- 2) undlader at yde bistand efter § 11, stk. 2, 2. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 13, eller
- 4) undlader at meddele oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 3, stk. 3, § 8, stk. 5, § 11, stk. 2, 1. pkt., og § 14, stk. 1.

Stk. 2. Der kan idømmes mere indgribende foranstaltninger, hvis overtrædelsen er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår, der meddeles af reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes bøde for overtrædelse af bestemmelser i

regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at der kan idømmes mere indgribende foranstaltninger under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes vedkommende som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandringsforanstaltning.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af selskaber m.v. (juridiske personer) kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 29. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere foranstaltning end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i loven om rettens pleje i Grønland, kap. 5, § 7, stk. 3, samt § 15, stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel X

Overgangsbestemmelser

§ 30. Danske statsborgere, der ved lovens ikrafttræden har bestået veterinæreksamen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, og udenlandske statsborgere, der på samme tidspunkt er i besiddelse af en gyldig tilladelse til at udøve dyrlægegerning her i landet, jf. § 4, stk. 1, betragtes som værende i besiddelse af den i § 5, stk. 1, nævnte autorisation. Udenlandske statsborgere, der har en tidsbegrænset tilladelse til at udøve dyrlægegerning her i landet, betragtes dog kun som værende i besiddelse af autorisation, indtil tilladelsen ophører.

Kapitel XI

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 31. Anordningen træder i kraft den 25. juni 2004.

Stk. 2. Ved anordningens ikrafttræden ophæves anordning nr. 859 af 18. december

1991 om ikrafttræden for Grønland af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af eller opretholdt ved den i stk. 2 nævnte anordning, forbliv-

er i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne anordning.

§ 32. De forskrifter, der er udstedt i medfør af lov om dyrlægegering m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, gælder ikke for Grønland.

Givet på Amalienborg, den 8. juni 2004

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Mariann Fischer Boel

